

Reflexions a volttes dels canvis docents introduïts a l'assignatura de Documentació Química

Alexandre López i Marc Ribera

Àrea de Documentació. Facultat de Ciències de la Comunicació. Universitat Autònoma de Barcelona,

Introducció

- **Documentació Química** és una assignatura obligatòria de **3 crèdits** de la llicenciatura en Químiques.
- Dels 3 crèdits, la meitat són teòrics i la meitat pràctics.
- Des de fa cinc anys, s'han anat incorporant noves eines docents.

Noves eines docents

- Incorporació, com a mètode d'avaluació, d'un únic treball amb un fil conductor que tracti tota la matèria de l'assignatura.
- Reducció de les classes magistrals per dinàmiques de grup sobre els materials penjats al Campus Virtual
- Realització de tutories per grups i col·lectives d'anàlisi del treball i l'assignatura.
- Preguntes individualitzades de reflexió dins el treball sobre els continguts per a comprovar la part més teòrica de l'assignatura

Conseqüències dels nous mètodes

- Augment de la interacció alumne-professor.
- Augment qualitatiu d'intervenció per part dels alumnes en la dinàmica de l'assignatura
- Increment del nombre de consultes dels alumnes
- Increment del període de consultes dels alumnes
- Ús, per part dels alumnes, de les diferents eines tecnològiques per a fer les consultes (correu electrònic, campus virtual, etc.)
- Augment del treball de l'alumne durant tot el semestre

Conclusions i reflexions

- L'esforç d'anar incorporant noves eines d'aprenentatge i treball si es duu a terme paulatinament en millora el rendiment.
- Els alumnes no tenen cap problema amb la incorporació de noves eines docents que superin el mètode de classe magistral. Tot i així, no tenen el costum en no ser massa les assignatures que superin aquest marc de treball
- Un dels punts febles dels canvis consisteixen en la motivació i la implicació dels alumnes en tot el procés, de manera que sembla clau que els primers dies no només s'accepti sinó que s'assumeixi el canvi de model per part de l'alumnat
- Nous mètodes de treball impliquen, potser més que en els mètodes clàssics, la creació de diferents itineraris o ritmes per a casuístiques dels diferents alumnes, considerant, per exemple, aquells que no venen a classe
- Cal fer un esforç per a mantenir els ritmes presencials amb els virtuals, que comporten un augment considerable de feina
- Certa sensació de "fractura digital", o d'alumnes que es connecten al Campus Virtual periòdicament i sovint, mentre d'altres ho fan poques vegades
- Calen indicadors a l'abast, senzills i aplicables, per tots els professors per a demostracions quantitatives i qualitatives dels avantatges dels canvis en els mètodes